

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7Co/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7618200831
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuláková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7618200831.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Frederiky Zozulákovvej a členov senátu JUDr. Agnesy Hricovej a JUDr. Imricha Volkaia, v právnej veci navrhovateľa JUDr. F. Y., nar. XX.XX.XXXX, bývajúceho v L. W. U. na J. ul. č. X, právne zastúpeného JUDr. Pavlom Zavackým, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom v Kežmarku na Hradnom námestí č. 29 proti oprávnenému R. Y., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcemu v L.L. W. U. na R. ul. č. X, zastúpenému opatrovníčkou Ing. X. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom v L.L. W. U. na R. ul. č. X, v konaní o zníženie výživného pre plnoleté dieťa, o odvolaní oprávneného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 11Pc 3/2018- 119 zo dňa 10.09.2018 takto

rozhodol:

M e n í rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o znížení výživného pre oprávneného tak, že návrh navrhovateľa aj v tejto časti z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zmenil rozsudok Okresného súdu Rožňava č.k. 5P 218/2013-159 zo dňa 02.05.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 8Co 57/2014-182 zo dňa 30.01.2015 vo výroku o výživnom tak, že znížil výživné pre oprávneného zo strany navrhovateľa zo sumy 200 Eur na sumu 80 Eur mesačne, ktoré je navrhovateľ povinný platiť vždy do 15 - tého dňa v mesiaci vopred k rukám opatrovníčky oprávneného Ing. X. Y.. V prevyšujúcej časti návrh navrhovateľa na zníženie výživného zamietol a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa návrhom zo dňa 6.2.2018 domáhal zníženia výživného pre oprávneného, ktoré bolo určené rozsudkom Okresného súdu Rožňava zo dňa 2.5.2014 č.k. 5P 218/2013-159 a žiadal, aby súd od 7.12.2017 znížil výživné pre oprávneného na 30 % zo sumy životného minima, vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám opatrovníčky oprávneného. Svoj návrh odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 5P 218/2013-159 zo dňa 2.5.2014 bol zaviazaný prispievať na výživu oprávneného mesačne sumou 200 Eur, pričom pri určení výživného súd vychádzal z toho, že vykonával funkciu sudcu na Okresnom súde Kežmarok. Rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zo dňa 4.12.2017 však bol odvolaný z funkcie sudcu a od 7.12.2017 je nezamestnaný. Je dlhodobo práceneschopný a jeho príjem pozostáva len z nemocenských dávok, a teda jeho príjem je o 2/3 nižší ako príjem, ktorý dosahoval v čase určenia výživného. Taktiež poukázal na ust. § 3 ods. 3 písm. a/ zákona č. 600/2003 Z. z. o prídavku na dieťa, v zmysle ktorého nezaopatreným dieťaťom, nie je dieťa, ktorému vznikol nárok na invalidný dôchodok, pričom oprávnený má nárok na invalidný dôchodok, ktorý mu vznikol pri dovŕšení jeho 18-teho roku, t. j. dňa 28.06.2011.

3. Na základe návrhu navrhovateľa súd prvej inštancie uznesením sp. zn. 11Pc 3/2018 zo dňa 7.5.2018 pripustil zmenu návrhu, ktorým sa navrhovateľ domáhal, aby súd rozhodol, že mení rozsudok Okresného

súdu Rožňava č. k. 5P 218/2013-159 zo dňa 2.5.2014 tak, že výživné určené pre oprávneného sa počnúc dňom 8.2.2018 znižuje na 30 % zo sumy životného minima so splatnosťou vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám opatrovnícky oprávneného.

4. Opatrovníčka oprávneného vo vyjadrení k návrhu navrhovateľa uviedla, že rozsudkom Okresného súdu Rožňava zo dňa 2.5.2014 sp. zn. 5P 218/2013 bol navrhovateľ zaviazaný prispievať na výživu oprávneného sumou 200 Eur mesačne, pričom súd pri rozhodovaní zohľadnil aj výšku invalidného dôchodku, ktorý bol oprávnenému priznaný. Navrhovateľ podľa jej názoru nepochopil, že jeho syn je odkázaný na výživu rodičov, aj napriek tomu, že je poberateľom invalidného dôchodku. Navrhovateľ bol odvolaný z funkcie sudcu v decembri 2017 na základe uznesenia Súdnej rady SR a rozhodnutia Disciplinárneho senátu, avšak o zamestnanie prišiel z vlastnej viny a preto zastávala názor, že súd nemá prihliadať na zníženie príjmu navrhovateľa. Podotkla, že výška výživného je určená od októbra 2011 a nebola zvýšená takmer 7 rokov. Navrhovateľ má príjem zo Sociálnej poisťovne, ktorý mu umožňuje plniť si vyživovaciu povinnosť k oprávnenému. Od marca 2017 mal povinný dočasne pozastavený výkon funkcie sudcu so znížením mzdy na 30 % základného platu, a to prispelo k tomu, že je poberateľom nemocenských dávok. Pomery na strane navrhovateľa sa nezmenili a rovnako tak sa nezmenili ani odôvodnené potreby oprávneného, preto navrhla návrh navrhovateľa na zníženie výživného zamietnuť.

5. Navrhovateľ vo vyjadrení k vyjadreniu opatrovníčky zo dňa 25.4.2018 uviedol, že síce prišiel o zamestnanie, ale so skončením zamestnania sa nestotožnil a podal podnet na Ústavný súd SR. Taktiež uviedol, že mu bol dočasne pozastavený výkon funkcie sudcu od marca 2017, avšak návrh na zníženie výživného podal až vo februári 2018. Výška výživného 200 Eur bola určená na základe jeho predchádzajúceho príjmu, ktorý bol takmer trikrát vyšší, ako je jeho terajší príjem.

6. K vyjadreniu navrhovateľa sa vyjadrila opatrovníčka oprávneného podaním zo dňa 7.5.2018 a uviedla, že podanie podnetu na Ústavný súd SR je pre predmetné konanie nepodstatné. Za podstatný považovala dôvod straty zamestnania a s tým spojené zníženie príjmu navrhovateľa. Stratu zamestnania si navrhovateľ spôsobil vlastnou vinou, pričom uvedená skutočnosť nepredstavuje dôvod na zníženie výživného. Suma výživného vo výške 200 Eur je adekvátna aj pri terajšej výške dávky, ktorú navrhovateľ poberá zo Sociálnej poisťovne. Zastávala názor, že oprávnený nemá byť ukrátený o priznané výživné pre nezodpovednosť otca. Zníženie výživného na 30% zo sumy životného minima považovala za absolútne neopodstatnené a ničím nepodložené, preto navrhla návrh navrhovateľa zamietnuť.

7. Súd prvej inštancie mal preukázané, že naposledy bolo určené výživné rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 5P 218/2013-159 zo dňa 2.5.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8Co 57/2014-182 zo dňa 30.1.2015, ktorým bol navrhovateľ zaviazaný prispievať na výživu oprávneného sumou 200 Eur mesačne, počnúc dňom 1.1.2011 vopred, vždy do 15-teho dňa toho - ktorého mesiaca, do rúk opatrovnícky oprávneného. Rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 5C 309/2005-109 zo dňa 5.9.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7Co 45/2017-150 zo dňa 21.12.2017 súd zamietol návrh navrhovateľa na zrušenie vyživovacej povinnosti.

8. Súd prvej inštancie vykonal rozsiahle dokazovanie výsluchom účastníkov, oboznámil sa so správami Sociálnej poisťovne zo dňa 16.03.2018, zo dňa 29.03.2018, zo dňa 03.04.2018, rozhodnutím Sociálnej poisťovne zo dňa 06.06.2018, správou Okresného súdu Kežmarok zo dňa 06.04.2018, rozhodnutím odvolacieho Disciplinárneho senátu 2Dso 3/2017 zo dňa 28.09.2017, oznámením ÚPSVaR Spišská Nová Ves zo dňa 23.05.2018 a ďalšími predloženými listinnými dôkazmi a zistený skutkový stav posúdil podľa ust. § 62 ods. 1, § 75 ods. 1, 2, § 78 ods. 1, 2, 3 Zákona o rodine, § 157 CMP, § 231, § 232 ods. 4 CSP a dospel k záveru, že od poslednej úpravy výživného došlo na strane navrhovateľa k podstatnej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zníženie výživného zo strany navrhovateľa pre dospelého syna. Nestotožnil sa však so znížením výživného v takom rozsahu aký navrhoval navrhovateľ. Konštatoval, že v čase poslednej úpravy výživného bol oprávnený plnoletým dieťaťom so zdravotným postihnutím, odkázaný na výživu zo strany svojich rodičov a bol mu priznaný invalidný dôchodok, ktorý od 1.1.2018 poberá vo výške 335,60 Eur. Na strane oprávneného ani jeho matky nedošlo od poslednej úpravy výživného k žiadnej podstatnej zmene pomerov. Matka - opatrovníčka oprávneného je naďalej zamestnaná u toho istého zamestnávateľa s príjmom zo závislej činnosti a v čase, keď oprávnený nie je na internáte strednej školy, resp. v dennom stacionári mu zabezpečuje osobnú starostlivosť.

9. V čase poslednej úpravy výživného bol navrhovateľ sudcom na Okresnom súde Kežmarok a jeho čistý mesačný príjem predstavoval v roku 2011 sumu 2 412 Eur, v roku 2012 sumu 2 700 Eur a v roku sumu 2 330 Eur. Od marca 2017 do jeho odvolania z funkcie prezidentom dňa 7.12.2017 navrhovateľ poberal nemocenskú dávku, ktorá bola podľa správy Sociálnej poisťovne premenlivá, ale v mesiaci 11/2017 bola vo výške 958 Eur, pričom priemerný mesačný príjem navrhovateľa za obdobie od 1.1.2017 do 7.12.2017 od zamestnávateľa bol vo výške 840,34 Eur. Príjem povinného za obdobie mesiaca 12/2017 až do 30.4.2018 pozostával len z nemocenskej dávky, ktorá bola naposledy vyplatená v mesiaci máj 2018. Od 1.5.2018 je navrhovateľ vedený ako uchádzač o zamestnanie v evidencii ÚPSVaR Spišská Nová Ves, pričom rozhodnutím Sociálnej poisťovne, pobočka Spišská Nová Ves mu nebola priznaná dávka v nezamestnanosti z dôvodu, že v rozhodnom období nebol poistený pre prípad nezamestnanosti. Na základe týchto skutočností je zrejmé, že povinný je od 1.5.2018 bez príjmu zo závislej činnosti a bez dávky, ktorá by mu bola poskytovaná zo sociálneho poistenia, resp. sociálnej podpory alebo sociálnej pomoci. Uvedené považoval súd za rozhodné skutočnosti, pre ktoré súd znížil výživné zo strany navrhovateľa pre oprávneného počnúc od 1.5.2018 a v prevyšujúcej časti návrh navrhovateľa zamietol (za obdobie od podania návrhu do 30.4.2018).

10. Súd sa nestotožnil s návrhom navrhovateľa na zníženie rozsahu vyživovacej povinnosti zo sumy 200 Eur na sumu minimálneho zákonného výživného. Poukázal na rozhodnutia disciplinárneho senátu, ktorým bolo navrhovateľovi uložené disciplinárne opatrenie - odvolanie z funkcie sudcu a taktiež rozhodnutie Disciplinárneho senátu z roku 2015, ktorým bola navrhovateľovi za iné závažné disciplinárne opatrenie uložená sankcia - disciplinárne opatrenie zníženie funkčného platu o 50 % na obdobie 6 mesiacov. Súd prvej inštancie konštatoval, že navrhovateľ stratil schopnosť a možnosť mať príjem zo závislej činnosti sudcu, pričom aj napriek tomu, že by do úvahy prichádzalo zníženie výživného na jeho minimálny zákonný rozsah, znížil výživné len na sumu 80 Eur mesačne počnúc od 1.5.2018, pretože vychádzal z rozhodného príjmu, ktorý navrhovateľ dosahoval od zamestnávateľa za obdobie od 1.1.2017 do 7.12.2017 t.j. z príjmu, o ktorý prišiel rozhodnutím v disciplinárnom konaní.

11. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, pretože nezistil žiadne okolnosti, pre ktoré by bolo možné priznať trovy niektorému z účastníkov.

12. V zákonom stanovenej lehote podala opatrovníčka oprávneného odvolanie proti výroku rozsudku súdu prvej inštancie o znížení výživného. Namietala, že súd nesprávne pri rozhodovaní o znížení výživného vychádzal z príjmu navrhovateľa za obdobie od 01.01.2017 do 07.12.2017 a zo skutočnosti, že navrhovateľ je od 01.05.2018 bez príjmu. Rozhodnutím disciplinárneho senátu sp. zn. 5Dp 1/2017 zo dňa 14.03.2017 mal navrhovateľ pozastavený výkon funkcie sudcu. V prípade, ak by odvolací disciplinárny senát sp. zn. 2Dso 3/2017 neuznal navrhovateľa vinným, zaniklo by dočasné pozastavenie funkcie sudcu a bol by mu doplatený rozdiel, o ktorý bol jeho funkčný plat znížený. Zdôraznila, že proti navrhovateľovi bolo do roku 2011 vedených niekoľko disciplinárnych konaní, čo svedčí o dlhodobom a opakovanom porušovaní pracovnej disciplíny zo strany navrhovateľa. Poukázala na viaceré rozhodnutia všeobecných súdov, ktoré sa týkajú porušenia pracovnej disciplíny, straty zamestnania vo vzťahu k plneniu vyživovacej povinnosti. Uviedla, že navrhovateľovi boli v dôsledku dlhohodobej práceneschopnosti vyplatené nemocenské dávky, ktorých mesačná výška bola vyššia ako priemerný mesačný príjem u zamestnávateľa. Skutočnosť, že navrhovateľovi nevznikol nárok na dávku v nezamestnanosti považovala za jeho zavinenie, keďže navrhovateľ mal všetky potrebné informácie na to, aby si bol schopný dobrovoľne platiť poistné v nezamestnanosti. Uviedla, že navrhovateľ nevyvíja žiadnu aktivitu, aby si zabezpečil príjem zo zamestnania. Podotkla, že príjem si navrhovateľ dokáže zabezpečiť aj predajom svojej záhrady, čo však odmieta. Navrhovateľ si dlhodobo dobrovoľne neplní svoju vyživovaciu povinnosť k oprávnenému a namiesto toho, aby si plnil svoje rodičovské povinnosti, vedie proti oprávnenému súdne spory. Uviedla, že finančná situácia sa na strane oprávneného nezmenila, naďalej ako jeho matka o neho zabezpečuje starostlivosť a poskytuje mu pomoc v každom smere. Navrhla rozsudok v napadnutom výroku zmeniť a návrh navrhovateľa na zníženie výživného zamietnuť v celom rozsahu.

13. Navrhovateľ sa k odvolaniu opatrovníčky oprávneného nevyjadril.

14. Podľa ust. § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

15. Podľa ust. § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

16. Podľa ust. § 157 CMP, rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery.

17. Podľa ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Podľa ods. 2 cit. ust. obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Podľa ods. 4 cit. ust. pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Podľa ods. 5 cit. ust. výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

18. Podľa ust. § 65 ods. 3 Zákona o rodine, výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

19. Podľa ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

20. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Podľa ods. 3 tohto zákonného ustanovenia, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

21. Ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine vyžaduje, aby k zmene pôvodného rozhodnutia došlo len vtedy, ak ide o zmenu závažnejšieho charakteru v tých okolnostiach, ktoré tvorili podklad pre vydanie predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom, a teda o zmenu, ktorá sa výraznejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov konania. Za zmenu, ktorá odôvodňuje zmenu pôvodného rozhodnutia o výživnom je potrebné považovať aj nárast odôvodnených potrieb dieťaťa (oprávneného), ku ktorým môže dôjsť buď ihneď napríklad v dôsledku zhoršenia zdravotného stavu, nástupu do školy atď. alebo aj postupne v dôsledku vyššieho veku dieťaťa. Pri rozhodovaní o zmene výživného sa obdobne použijú zásady, ktoré sú rozhodujúce pre určenie výživného, v tomto prípade ust. § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 a ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Z citovaných ustanovení Zákona o rodine vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane výživou povinného. Na strane oprávneného treba skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba základné nároky dieťaťa, ale sú dané širšie, a to potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi, ktoré závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopností živiť sa sám a starať sa o seba. Na strane povinného súd prihliada na jeho schopnosti a tiež možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Zohľadňuje aj jeho majetkové pomery a to, či má vyživovaciu povinnosť voči iným osobám. Pokiaľ sa preukáže, že na strane povinného došlo k poklesu alebo strate zárobku či iného príjmu, súd musí skúmať dôvody, ktoré k tomu viedli (R 27/1970).

22. Zásada, že nerozhodujú skutočné zárobkové a majetkové pomery rodičov, ale ich reálne zárobkové a majetkové možnosti, plynie z toho, že je povinnosťou rodičov, aby venovali všetky sily na dôsledné zaistenie výživy svojich detí a vyvarovali sa každého konania, ktoré má negatívny dopad na možnosť zabezpečenia výživy detí. S povinnosťou rodičov venovať všetky sily na dôsledné zabezpečenie výživy detí v záujme ich náležitého telesného a duševného rozvoja sa nezhoduje, ak niektorý z rodičov mení zbytočne alebo dokonca zámerne (v snahe docieľiť nižší rozsah vyživovacej povinnosti) doterajšie zamestnanie za menej výhodné. Pri uplatnení princípu potenciality príjmov osoby povinnej platiť výživné súd neprihliada len na skutočné (faktické) príjmy povinného, ktoré dosahuje v čase vyhlásenia

rozsudku, ale vychádza z jeho potenciálnych príjmov, to znamená príjmov, ktoré povinný (potenciálne) mohol mať vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zamerania, prax, jazykové znalosti, dopyt na trhu práce. Tento princíp sa uplatňuje aj vtedy, keď povinný svojím úmyselným alebo neuvážaným konaním berie na seba neprimerané majetkové riziká, zahŕňajúce aj takú činnosť, ktorá ohrozuje dosiahnutie príjmu, prípadne vedie až k strate jeho príjmu a tým aj k strate možnosti platiť výživné. Na zníženie (stratu) príjmu povinného súd prihliada len v prípade jednoznačného preukázania takého dôležitého dôvodu, ktorý vznikol objektívne bez zavinenia povinného. Konanie povinného, ktorým sa sám bez vážneho dôvodu (nie v dôsledku objektívnych príčin ním nezavinených), vzdal doterajšieho výhodnejšieho zamestnania (s vyšším príjmom) a zamenil ho za zamestnanie menej výhodné, kde dosahuje nižší príjem (§ 75 ods. 1 druhá veta Zákona o rodine), nemôže byť na úkor oprávneného. Rovnakým spôsobom je potrebné posudzovať stratu zamestnania v dôsledku jeho zavineného konania napr. porušenia pracovnej disciplíny.

23. Výrok rozsudku, ktorým bol zamietnutý návrh navrhovateľa na zníženie výživného v prevyšujúcej časti nebol odvolaním napadnutý nadobudol právoplatnosť, preto nebol predmetom odvolacieho konania (ust. § 367 ods. 2 CSP).

24. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 65 a 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine, ktoré však nesprávne aplikoval na zistený skutočný stav a dospel tak k nesprávnym právnym záverom. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie porovnal a posúdil pomery účastníkov v čase predchádzajúcej úpravy výživného s pomermi existujúcimi v čase rozhodovania súdu a dospel k odlišnému právnemu záveru pokiaľ ide o zmenu pôvodného rozhodnutia o výživnom t.j. rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 5P 218/2013-159 zo dňa 02.05.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 8CoP 57/2014-182 zo dňa 30.01.2015, ktorým bol navrhovateľ zaviazaný prispievať na výživu oprávneného sumou 200 Eur vždy do 15- teho dňa v mesiaci k rukám opatrovníčky oprávneného.

25. Odvolací súd nepovažuje návrh navrhovateľa na zníženie výživného za dôvodný a to aj napriek zmene jeho pomerov, ktorá nastala od poslednej úpravy výživného a ktorá spočívala najprv v znížení príjmu navrhovateľa a následne v jeho úplnej strate. Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľovi bol od marca 2017 znížený plat na 30 % bez paušálnej náhrady, pričom dňa 7.12.2017 bol navrhovateľ rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky odvolaný z funkcie sudcu. Vykonané dokazovanie však jednoznačne preukázalo, že navrhovateľ sa o svoj príjem a stratu funkcie sudcu pripravil výlučne svojím zavineným konaním, nezodpovedným prístupom a dlhodobým zanedbávaním svojich pracovných povinností, čo vyplýva z rozhodnutia odvolacieho disciplinárneho senátu sp. zn. 2Dso 3/2017 zo dňa 28.09.2017, ktorým mu bolo uložené disciplinárne opatrenie - odvolanie z funkcie sudcu podľa ust. § 117 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a príslušných a to za spáchanie závažných disciplinárnych previnení nezlučiteľných s funkciou sudcu. Odvolací súd zastáva názor, že takáto navrhovateľom zavinená situácia nemôže byť hodnotená v neprospech na výživu odkázaného dieťaťa (oprávneného) v podobe zníženia výživovacej povinnosti, pretože na zníženie, teda stratu príjmu povinného rodiča súd prihliada len v prípade jednoznačného preukázania takého dôležitého dôvodu, ktorý vznikol objektívne bez zavinenia povinného. Dlhodobé porušovanie pracovných povinností resp. pracovnej disciplíny povinným rodičom však za takúto objektívnu príčinu rozhodne nemožno považovať. V tomto smere odvolací súd poukazuje na rozpornosť záverov súdu prvej inštancie, ktorý na jednej strane považoval stratu príjmu navrhovateľa za rozhodnú skutočnosť pre zmenu rozhodnutia o výživnom a jeho zníženie na minimálny zákonný rozsah, ale na strane druhej poukázal na disciplinárne previnenia spáchané navrhovateľom odôvodňujúce len čiastočné zníženie výživného. Z uvedeného je teda zrejmé, že súd prvej inštancie sám uznal, že na strane navrhovateľa neboli dané objektívne príčiny, v dôsledku ktorých došlo k strate jeho príjmu, no aj napriek tomu v rozpore s ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine rozhodol o znížení výživného.

26. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd konštatuje, že súčasné pomery na strane navrhovateľa, o ktoré sa pričínil výlučne sám svojím konaním, nemôžu byť na ťarchu plnenia si svojej zákonnej výživovacej povinnosti voči oprávnenému, ktorý je v dôsledku svojho mentálneho postihnutia trvalo odkázaný na výživu, starostlivosť a pomoc zo strany svojich rodičov (viď rozsudok Okresného súdu Rožňava z 5.9.2016 č.k. 5C 309/2015-109 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z

21.12.2017 č.k. 7Co 45/2017-150). Navyše platenie výživného je jediný spôsob ako navrhovateľ participuje na starostlivosti o oprávneného, keďže v konaní bolo preukázané, že navrhovateľ nie je s oprávneným v žiadnom kontakte a nepodieľa sa na osobnej starostlivosti o navrhovateľa, ktorú zabezpečuje len jeho matka - opatrovníčka oprávneného. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že povinný rodič má povinnosť počínať si tak, aby svojim konaním neohrozil plnenie vyživovacej povinnosti k svojmu dieťaťu, zohľadňujúc tú skutočnosť, že záujem na výživu odkázaného dieťaťa je záujmom prvoradým, ktorý je v každom prípade nadriadený záujmu povinného rodiča. Odvolací súd preto dospel k záveru, že v danom prípade je potrebné vychádzať z tzv. potenciality príjmov na strane navrhovateľa, tzn. z príjmu, ktorý by bol dosahoval za predpokladu, že by aj naďalej vykonával funkciu sudcu a nie je možné prihliadať na zmenu pomerov, ku ktorej došlo na jeho strane, a to aj napriek tomu, že navrhovateľ je od 01.05.2018 bez akéhokoľvek príjmu, keďže mu v dôsledku nepreukázania doby poistenia v nezamestnanosti nevznikol ani nárok na dávku v nezamestnanosti (rozhodnutie Sociálnej poisťovne zo dňa 06.06.2018 v spise na č.l. 101).

27. Z týchto dôvodov odvolací súd podľa ust. § 388 CSP zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o znížení výživného tak, že návrh navrhovateľa aj v tejto časti zamietol.

28. O trovách prvoinštančného a odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, pretože žiaden z účastníkov návrh na ich priznanie nepodal (ust. § 396 CSP ods. 2 v spojení s ust. § 57 CMP).

29. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom v pomere hlasov 3: 0 (ust. § 393 ods. 3 druhej vety CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).